

John Purcell og Ivory Kári Sverrisson

Konsert í losjuni í Gøtu

Vit kunna siga um tað, at blíva uppdagaður av tí seri-øsa og almannagóðkenda tónleikaheiminum, er sjáld-samt. Og hetta má sigast um Ivory.

Bólkurin er eftir hondini vorðin kendur av føroying-um, og nú ikki bara av før-oyingum. John Purcell, ið livir og arbeiðir fyri tónleiki og tónleikarum, er fallin fyri hesum bólki. Kend nøvn sum Stevie Wonder, Paul Simon, Sammy Davis Jnr. er millum tey, ið hava virk-að saman við John Purcell.

Hesin tónameistarin kennir tað sum sína ábyrgd at føra hendan bólkin víðari í tónleikaheiminum. Ivory hevur óivað eina serliga spennandi og lovandi fram-tíð fyri sær.

Konsertin leygarkvöldið í Gøtu var merkt av vakrum og bergtakandi sangi; im-provisatión, ungum evna-rikum tónleikarum við ein-um gevandi tóna -og læru-meistara.

Konsertin, sum var skip-að av tónleikafelagnum Grót, var í tveimum pørtum við stegði í millum. Fyrst spældu Ivory,uttan John Purcell, nøkur løg; síðan sang og spældi Kári Sverris-son. Og í seinna parti spældu so Ivory saman við John Purcell. Hesin seinni parturin bleiv í so langur fyri summum av áhoyrarun-um, sum valdu at sleppa sær.

Kári Sverrisson; Gabriels tunga.

Tann, ið dróg tað mestu andaktina frá lurtarunum, var Kári Sverrisson. Øll í Losjuni í Gøtu hetta kvöld-ið, vóru upptikin av sangi Kári Sverrissonar.

Mannligir sangarar verða sjáldvan líknaðir við eingl-ar, men í hesum førinum er nokk vert at triva í eina tí-lika samanbering. Kári

Sverrisson, við Enekk, heldur seg tætt at teimum føroysku og norðurlendsku tónarótunum. Kvæði og skjaldur eru tikin fram aftur, og við eitt sinduri av ný-brotnum tónleiki er lív kom-ið í aftur hesar dýrgripir.

Føroyskir tónleikarar, ser-liga ungir, hava ofta trupult við syngja á móðirmálinum; hetta kann hava keðiligar fylgjur, sangir missa ofta samleika og sýnast ópersón-ligir, doyvast; vit tosa jú, og eisini hugsa, á føroyskum.

Sangir úr teimum trimum útgávonum frá Enekk vórðu framfórdir: »Andlits hins tigandi«, »Ver sterk mín sál« og »Fýra nætur fyri jól«. Tá Kári var liðugur, varð óført klappað, áhoyr-

ararnir vildu hoyra eitt lag afturat. »Sorg«, yrking eftir Janus Djurhuus av »Ver sterk mín sál« bleiv til tað síðsta lagið.

Ivory við Purcell

Eftir stegð við køkum, kaffi og práti, vóru Ivory og John Purcell klár.

Purcell spælir á saxellu; sum annars er ein sjáldsom saxofon, ið kann spæla heilt høgur tónar og eisini heilt lágar. Hesir møguleikarnar við saxelloini hóskaðu væl í samanspælinum við rødd-ina hjá Eivor og eisini guitarspælinum hjá Búa D. Jacobsen. Samanspælið millum rødd og saxello vóru ofta við sera høgum tónum. Saxelloin var

dominerandi á tann hátt, at hon avgjórði huglagið og trýsti ella royndi at útfordra teir ungu tónleikararnar til spæla sítt allarbesta.

Ivory spældi betri, tá Pur-cell var við í leikinum; eitt skarpari bit var í. Purcell virkaði sum ein lærumeist-ari ella vegleiðari í tóna-samansetingunum. Sum sagt, varð nógvur av tón-leikinum improviseraður, og bólkurin hevði ikki vant nakað serliga nógv framm-anundan, hetta hoyrdist av og á; t.d. virkaði tað annars so frálíka lagið »Gaya« eitt sindur dovið. Annars koyrdu lögini væl, Mikal Blak spældi einastandi. Og Brandur Jacobsen ráhygg-aði sær aftanfyri trummurn-

ar.

Tað er serliga á trummu-spælinum at tað hoyrist munur á, tá Purcell spælir við. Brandur ger meiri av tá og er nógv meiri skap-andi. Aaron Bilyeu er trummuspælari úr USA og er í ferðalagi við John Pur-cell. Hann spældi eisini trummur til teir síðstu sang-irnar, so tvey trummusett vóru brúkt samstundis. Rútmurnar bóru dām av norðuramerikanskum indi-ánar/eskimo mentan. Hetta riggaði óføra væl. Tað síðsta lagið, tað, sum tey í Ivory kenna sum »Star«, var ein fragd fyri oyra.

Høgt flog

Tónleikurin var høgtflúgv-

andi, improviserandi og leitandi, tónlist er kanska orðið at brúka. Sum áhoyr-ari, hevði man løtur har trupult var at fylgja við. Jazz/etno/folk varð upplýst um tónasjangruna hetta kvöldið. Og John Purcell kom heldur ikki við tónleiki frá Michael Jackson ella Paul Simon, als ikki. Alter-nativur etno/jazz musikkur er kanska eitt heitið, men orð strekkja ikki til.

Purcell tekur tónleikin upp á eitt hægri støði, enn vanligt er; sum íblástur og ávirkan nevnr Purcell m.a. heimsspekis -og átrúnaðar-ligar miðdeplar sum Tibet, Jerusalem og eisini Norður-amerika við upprunafólkin-um, har hann sjálvur er ætt-aður.

Hann hevur m.a. arbeitt sum »sound consultant«, ein instrument -og ljóðveg-leiðari, fyri eina røð av heimskendum saxofonist-um t.d. Michael Brekcer, sum fyri stuttum hevur ar-beitt við tí heimskenda tón-leikaranum Sting. So, hann veit hvussu mann spælir saxofon, sum hann tók til »eg kenni meg sum eitt við instrumentið«.

John Purcell tosar sera kensluborið um hendan bólkin, sum hann er góður við og vil framyvir geva av síni stóra lærdómi og vitan. Ivory hevur longu fingið nógv frá Purcell, tónleikurin er á einum høgum støði, ser-liga tá hugsa verður um so ungar tónleikarar.

Jehova Vitni broyta mannagongd í spurninginum um blóðmóttøku

Jehova Vitni kunnu nú taka móti blóði,uttan beinleiðis at vera stoytt úr trúarbólkinum. Eygleiðarar meta, broytingin er gjord til tess at sleppa undan sakarmálum. Talsmaðurin fyri Jehova í Føroyum Otniel Nygaard sigur, at talan er um alternativar møguleikar

NICLAS JOHANNESSEN

Tað skapti ikki sørt av rør-ingi, tá enska blaðið The Times of London herfyri skrivaði, at trúarbólkurin Jehova Vitni hevði snarað 360 stig í spurninginum um blóðflutning. Eisini í USA og Kanada hava tíðindini givið eftirljóð.

Higartil hevur tað verið bannað limum í Jehova Vitni at taka ímóti blóði. Nýggja avgerðin - sum var samtykt av leiðarunum í Je-hova á eini privatari sam-komu í New York í apríl mánaði - leggur dent á, at limir, sum taka ímóti blóði, verða ikki longur beinleiðis koyrdir úr Jehova Vitnum.

Tillaging

Oddamenn í Jehova Vitnum í Norðuramerika avsannað upp á tað harðasta, at trúar-bólkurin er farin frá læruni, sum forbjóðar limunum at taka ímóti blóði. Talsmenn fyri Jehova hava sagt í við-merking, at talan er bert um smærri rættingar og tillag-ingar, hvussu farast skal fram, um limir í trúarbólki-num taka ímóti blóði.

Í staðin fyri at verða bein-leiðis stoytt úr Jehova, verður nú sagt, at limir - ið taka móti blóði - av egnum fríum vilja eru gingnir frá læruni, sum Jehova Vitni prakti-sera.

Kanadiski talsmaðurin fyri Jehova, Dennis Char-land, leggur dent á, at biblí-unnar Guð, sum vitnini kalla 'Jehova' beinleiðis gevur teimum boð um, at tey skulu »halda seg frá blóði« (Apostlasøgan 15:20). Og sektin fyri hesa synd er at missa atgongd til andaliga paradísið.

James Pellechia, ein tals-maður fyri Jehova-ritið 'Watch Tower' sigur úr New York, at enska blaðið The Times of London roynir at skaða Jehova við sínari skrivning.

– Blaðið skrivir, at vit eru snarað 360 stig í spurningi-num um blóðflutning. Vit hava ikki snarað eitt einasta stig. Talan er hinvegin um eina minni broyting í mannagongd, sigur Pel-lechia.

Sleppa undan sak

Ein kanadiskur fólkalívs-frøðingur á Lærda Háskúla-num í Victoria, sum hevur

skrivað bók um Jehova Vitni, sigur, at hon trýr, at leiðararnir í trúarbólkinum hava gjørt broytingarnar fyri at gera tað lættari at sleppa undan burturstoytt-um limum, sum leggja sak móti trúarbólkinum.

Her er ikki talan um broytta trúarlæru. Mín met-ing er, at henda broyting er gjord fyri at sleppa undan at vera saksøktir, sigur fyrr-verandi Jehova limurin Heather Botting - ið hevur skrivað bókina »The Or-wellian World of the Jehov-ah's Witnesses«.

– Jehova hava havt stórar trupulleikar við sakarmál-um, sum er lögð móti teim-um seinastu 25 árin. Nú royna Jehova at fáa tað at siggja út, sum um tað er tín egni feilur, um tú tekur teg úr trúarsektini. Hetta ger tað nógv verri hjá tí einstaka liminum at grundgeva mót-vegis Jehova Vitnum í rætti-num, leggur hon aftrat.

Hesum vísir James Pel-lechia aftur og sigur, at talan er um eina 'teologiska av-gerð'. Hann áskannar kortini, at avgerðin eisini kann hava lögfrøðiligar avleiðingar, men leggur aftrat, at hann hevði ónga hóming av, hvørjar tær kundu vera, positivar ella negativar - alt eftir hvørjum státi, provinsi ella landi talan er um.

Heather Botting metir, at nýggja orðingin merkir, at ein limur í Jehova Vitni, sum velur at taka móti blóði, og ikki angrar hetta, sjálvi hava valt at kvetta sambandið við Jehova Vitni.

Úrslitið er, at tey fáa ikki loyvi at tala á møtum hjá Jehova Vitnum, og tey verða ikki longur mett at vera Jehova Vitni.

– Hetta er í roynd og veru tað sama sum hendir, tá ein limur verður stoyttur úr trú-arbólkinum. Úrslitið er tað sama: Tey verða ikki longur fatað sum Jehova Vitni.

Heather Botting vísir á, at farnu 20 árinu eru fleiri Je-hova Vitni og eisini teirra bóm deyð, tí tey vildu ikki taka móti blóði. Fyrrverandi at limir hava eisini ført fram í rættinum í Kanada, at tá tey blivu koyrd úr Jehova, so førði hetta við sær, at tey eisini blivu ústoytt av teirra familju samstundis sum tey mistu teirra lívsbreyð og at-gongd til andaliga paradísið.

Eisini í Føroyum

Talsamaðurin fyri Jehova Vitnum í Føroyum Otniel Nygaard er kunnugur um nýggju kósina, men leggur líka sum hansara trúarbrøð-ur úti í heimi dent á, at boð-ini í Apostlasøguni ikki at taka ímóti blóði framvegis eru galdandi fyri allar limir í Jehova Vitnum. Hinvegin vísir hann til, at læknavís-undin í dag er komin við nøkrum evnum og alterna-tivum til blóð, har tað er upp til hvønn einstakan at av-

gera, um tey vilja taka móti tí.

– Læknavísundin í dag kemur fram til ymskar loysnir, sum bíblían onki sigur um, og í slíkum førum lata vit tað vera upp til sam-vitskuna hjá tí einstaka at avgera, um tey vilja taka ímóti, men okkara stóða mótvegis at taka beinleiðis móti blóði, sum bíblían á-varar ímóti, er tann sama sum altíð, sigur Otniel Ny-gaard.

Otniel metir eisini, at

prátið um blóðflutning ofta hevur hug at drukna í sen-sationalismu. Hann sigur, at hóast talan kann vera um grovar syndir og siðloysi, so vera limir ikki útstoyttir automatiskt. Talan kann vera um drúgva gongd, har serlig atlit eisini vera víst til, um viðkomandi angrar ella ikki. Tað er ikki so svart-hvít, sum tað ofta verður gjørt til í fjølmiðlum, sigur Otniel.

Upp á spurningin um, hví fleiri fyrrverandi limir vísa

á, at broytta mannagongdin helst er gjord til tess at sleppa undan at tapa sakar-mál, sum fyrrverandi limir leggja móti Jehova, sigur føroyski talsmaðurin fyri Vitnini:

– Tað vísir seg, at fyrr-verandi limir ofta eru ser-stakliga ágangandi mót-vegis Jehova Vitnum, og ofta er torført hjá okkum at kenna tað aftur, sum tey føra fram.